

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Reactie op Schnarch intervisiegroep

Ilse Penne

Beste Schnarch Intervisiegroep Amsterdam,

Allereerst wil ik jullie bedanken voor jullie genuanceerde reactie op mijn artikel.

Ik kan me volledig vinden in de kanttekeningen die jullie plaatsen over de visie van Schnarch. Het is precies hoe ik zijn gedachtegoed begrijp. De hoeveelheid aan informatie die ik wou bespreken noopte mij tot een gebalde verwoording. Jullie aanvullingen en nuancering verhelderen Schnarch' visie, waarvoor dank.

Echter jullie schrijven dat het model voor emotiegerichte relatietherapie (eft) en het gedachtegoed van Schnarch geen therapeutische technieken zijn die afwisselend kunnen worden ingezet. Dat heb ik ook nergens beweerd. Het gaat over twee totaalvisies die vertaald kunnen worden in een andere manier van therapeutisch werken. Ik heb ervoor gekozen geen theoretisch discours te voeren maar te focussen op de therapie-technische consequenties van deze visies. Hiermee reduceer ik de twee modellen absoluut niet tot therapeutische technieken.

Ik deel jullie passie voor Schnarch maar ga niet akkoord met het standpunt dat je als therapeut beter geen twee brillen op zak hebt en dus geen twee modellen kunt hanteren.

Doorheen mijn artikel blijkt dat ik op geen enkel moment een integratie wil maken van beide visies of therapiestijlen. Ik hanteer beide 'brillen' als afzonderlijke kaders van waaruit de therapeut eclectisch en contextafhankelijk kan werken. Jullie schrijven: 'Cruciaal is echter of de therapeut destructief gedrag daadwerkelijk als zodanig ziet en hoe hij dit vervolgens interpreteert.' Alsof er maar één juiste interpretatie zou bestaan van destructief gedrag tussen een paar.

Vanuit de eft-werkwijze worden paren die elkaar allerlei zaken verwijten, aangemoedigd om uit te spreken welk positief verlangen onder het verwijt schuilt. Heel wat paren leren aan de hand van eft op een heel

Reactie op Schnarch intervisiegroep

intense manier opnieuw verbinding maken en horen elkaars verlangen na lange tijd met positieve gevolgen op seksueel vlak. Dit terwijl Schnarch met de terminologie van 'normal marital sadism' de realiteit binnenbrengt dat koppels elkaar bewust pijn kunnen doen en destructief gedrag kunnen vertonen. Schnarch normaliseert dit en moedigt aan om te groeien. Een groeiproces van de individuen en de relatie, doorheen de vierpuntenbalans die beschreven wordt als: stevig op je eigen benen staan ten opzichte van de ander zonder daarbij de validering van de ander nodig te hebben en met het vermogen je desgewenst aan te passen aan de ander; eigen gedrag, angsten en emoties reguleren in plaats van uit te werken op de partner; niet reactief maar welbewust en weloverwogen reageren; ongemak leren verdragen in functie van deze zelfgroei. Als dit therapeutisch wordt aangekaart bij paren, helpt het hen om een echt contact aan te gaan met zichzelf en de ander wat de (seksuele) intimiteit ten goede komt.

Het is net een rijkdom om vanuit deze verschillende visies naar destructief gedrag en intimiteitsproblemen te kijken. Al is een discours nog zo rijk, er valt altijd een deel van de waarheid buiten het kader. Als je de ene bril op hebt zie je veel, maar als je nadien de andere bril opzet zie je misschien nog extra mogelijkheden en groeikansen als therapeut.

Ilse Penne is werkzaam als psycholoog, seksuoloog en systeemtherapeut in CGG Waas & Dender, Dendermonde en als supervisor-opleider bij IPRR, Mechelen.
E-mail: ilse.penne@skynet.be